

קוראים לו פראנסואה אביר סאלם, ובגירסה המקורית - פראנסואה קשפר. דירתו בשייח' ג'רח שבירושלים המיוזרחית היא כורת הומה של אנשי תיאטרון. שתיים ערביים על הקיר, כמה מראות מעטורות בתכשיטים ובתמונות של ג'קי, ציורים של ג'קי ועל הקיר, כרזות של קבוצת התיאטרון הפלסטיני אל-ח'נוואתי ב-אנגליה. בצרפת ובהולנד, כלי הקשה מפורסמים על הריצפה. אימום של חייטים, הרבה גיורי-עיתון על הספה, סלים מקש בחדר השני, ספרייה מפוארת בפרוודור, פטי סוף, תקליטים ומוזרות ישנות. יש לי תחושה שאני נמצאת מי אחורי הקלעים של תיאטרון נודד. אני פלסטיני והא הכותרת של הע' לון המוצב במאונך על שולחן-התיבה, ומתחתיו תמונה של ישה-פיה קטנה - פליטה.

פראנסואה, טלפון, קורא לו אדוארד, אחד משחקני הקבוצה שעוסק באותה שעה באדמיניסטרציה של הקבוצה. איוחה, עונה פראנסואה ומתחיל לדבר אנגלית שוטפת. עיתונאית ישראלית מביקשת לדעת פרטים על מחגיב האולם צוותא בתל-אביב, הכל זפצים פתאים ביקרו. התשובות זיו סוערות. הפנסטיה נמשכה על זבימה ובקהל זמן רב אחרי סיום ההצגה. המסר הפלסטיני לא נפל, ניראה, על אוזניים ערלות. הי' שמאל הישראלי חיך מאוזן לאוזן מחא כפיים בהתלהבות. אתה מאמין להם? אני שר' ולת.

כן. ואחרי שנייה של היסוס: לא יודע. אחרי ההצגה כולם רצו לחטוף אותי כמה מילים. יש לך זמם דקות? שאלו אותי כמה ניתונאים. יש לי שש שעות, זה היה מזור. אני לא מבין מה היתה ובהילות הוואת.

רציתי לשאול אותם למה הם ל-כך מופתעים. זורקת ג'קי לח' החדר.

ג'קי, השרועה על הספה מאחור מעשנת סיגריה אחרי סיגריה, היא שחו הנאה של פראנסואה. יהודיה ומריקאית בת 30, המשתתפת ב' בוצה כשחקנית וכמעצבת תיל-ושות.

את מרגישה יהודיה?
לא במיוחד. סבי והוריי נולדו אמריקה. בבית לא היתה תחושה ול מישפחה יהודית. את יודעת ה שאל סבי כשראה את מחגיב

כה בשלוש הצגות ברחבי איריר פה, בשטחים הכבושים, בנצרת, בעכו ולאחרונה בתל-אביב. הצגתם האחרונה, מחגיב מחגיב, מונה שיבעה שחקנים, חלקם פלסטינים מהגדה וחלקם ערבים מהגליל. ההצגה מתרחשת ב-1996, בשט' חים הכבושים. מחגיב, שפירושו "הנסתר", הוא אנטי-גיבור פלסטיני, מין ג'וחה הבותר למות מי כיוון שאינו יכול לשאת עוד את אופייה המיכאני של התקופה בכלל ואת ריקנותה של החברה הקרובה לו בפרט. זהו פועל פשוט, שחי בסביבה שחדלה ליצור. מישפחתו וחבריו הקרובים מסוגלים רק לח' זור על ג'סטות מוכרות.

מחגיב רוצה להישאר חצי חי וחצי מת. בני מישפחתו מכניסים אותו לארון ומשחרים את חייו באמצעות קיטעי חזרה לאחור. מחגיב מחליט לצאת מהארון ומ' צליח לשמור על זהות פלסטינית אופטימית ונאיבית.

אם היית ממשיך את ההצגה, מה היית מצפה שמחגיב יעשה? זו לא הבעיה שלי. הבהירה היא שלו. אני רק יכול לומר ש' המאבק שלנו למולדת אינו מספיק צריך גם להחליט איך תחיה החבר' רה שלנו. האם נהיה דומים לאר' צות ערביות אחרות, או שנעתיק את צורת-החיים של החברה המערבית. העולם הערבי הובס במיל' חמתו למצוא פיתרון לבעיה הפלסטינית. לכן חייבים הפלסטינים לק' חת את גורלם בידיים ולהפיה תר' כן בחייהם.

בין טלפון אחד לשני אני מנסה לגרור אותו לספר על עברו.

אני יודעת שאינך ערבי במ' קור, מה בדיוק הסיפור שלך? "תראי", הוא מחדד את מבטו, "אלה דברים שמעולם לא סיפרתי אותם לאיש, זולת חברי הקרובים." דומיה משתררת בחדר ואחרי שניות אחדות הוא התחיל לספר.

אב-אומן ערבי

אב' הוא יליד טרנסילבניה, שהיתה לפני מלחמת העולם השנייה חלק של הונגריה. הוא הונגרי קאתולי במוצאו. במלחמה הוא נלחם עם הגרמנים נגד הרר' סים. מאוחר יותר השתייך לקבור' צה מהפכנית של קצינים צעירים בצבא ההונגרי, שביקשה לחתום חוזה נפרד עם הרוסים. כתוצאה

פראנסואה ראש-גשר

אביו הוא רופא הונגרי בתונים - אמו היא צרפתייה - הוא גדל

בירושלים המיוזרחית, נשא יהודיה אמריקאית והקים להקה פלסטינית

מכן אסרו אותו הגרמנים והוא ישב כמה חודשים במחנה-מעצר גרמני על גבול צרפת. כשברח מהמחנה והגיע לצרפת, נעצר שנית על-ידי האמריקאים. הפעם באשמת שיתוף-פעולה עם הגרמנים. עם השחרור הוא נשאר לל' מוד רפואה בצרפת. באותה תקופה התאהב באמי, צרפתייה קאתולית, שלמדה ציור באקדמיה לאמנות בצרפת והחליט להתחתן איתה. ב' 1953, כשסיים את לימודיו ושני תיים אחרי שנולדתי, היו הוריי צריכים להחליט איפה לחיות. זר שלא היתה לו בגרות צרפתייה לא יכול היה לקבל רשיון-עבודה ב' צרפת. אם כי הוא יכול היה לל' מוד באוניברסיטה.

באותה תקופה הציעו לאבא מיי' שרה באמריקה ובבית-לחם. בתי' חילה הם רצו לנסוע לאמריקה אבל זה לא יצא. בבית תמיד אמר ר' טוב שלא עברנו לגור שם. היינו הופכים לקורבנות של מיש' טר-מק'קארתי. בקיצור, הגענו ל' שייח'ג'רה. הייתי בן שנתיים. אבא עבד כמנתח בבית-החולים בבית-לחם, וכעבור שנתיים הוא הקים את בית-החולים סנט-ג'וזף שבירושלים המיוזרחית.

الحكايات... يقدم
الفن الفلسطيني في سوق اللحم بين
EL-HAKAWATI IN
A PALESTINIAN THEATRE COMPANY
"the 1001 nights of a stone-thrower"

אל-ח'נוואתי זהו שמה של קבוצת התיאטרון הפלסטינית, הקבוצה הופיעה בשלוש שהוקמה בחורף ירושלים.

חגיב? - למה אנחנו מבקרים ת אמריקה! אבל הישראלים בטר' ים שעשו לי כאן שטיפת מוח, יא שולחת מבט מפוחם, מתהפכת ל המיטה. קמה והולכת להביא ים תה וצלחת של לבנה.

חצי חי חצי מת

פראנסואה, או "בראנסואה", כפי קוראים לו חבריו, הוא מנהיג ח'נוואתי, קבוצת-התיאטרון הפ' טינית שהוקמה במיזרח ירוש' ס ב-1977. הקבוצה הופיעה עד